

תת"ע 7156/08/14 - מדינת ישראל נגד נאיף קבועה

בית משפט השלום לתעבורה בבאר שבע

תת"ע 7156-08-14 מדינת ישראל נ' קבועה
בפני כבוד השופט אלון אופיר

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

נאיף קבועה

הנאשמים

הכרעת דין

בהתאם לנטען בכתב האישום נהג הנאשם ברכבו ביום 14.8.14 ברח' גיורא יוספטל בבאר שבע כשהוא שיכור. בבדיקה שבוצעה לנאשם עם מכשיר "ינשוף" נמצא כי בליטר אויר נשוף נמדדו 705 מק"ג אלכוהול. כתוצאה מאותה הבדיקה ייחסה המדינה לנאשם עבירות על סעיפים 3(62), ו- 64ב(א) (ד), וסעיף 39א לפקודת התעבורה.

במענה לאישום, הודה הנאשם בנהיגה עצמה, וכפר בעובדה כי היה שיכור.

התביעה הגישה כראיות את המוצגים הבאים: **ת/1** דוח פעולה, **ת/2** דוח עיכוב, **ת/3** הזמנה לדין וכתב אישום, **ת/4** דוח מאפיינים, **ת/5** דו"ח בדיקת ינשוף, **ת/6** פלט תוצאות בדיקת ינשוף, **ת/7** פלט תוצאות בדיקת כיוול, **ת/8** הזמנה לשימוע, **ת/9** אזהרה לחשוד, **ת/10** פרוטוקול השימוע - איסור שימוש ברכב, **ת/11** תעודת בלון.

בדוח הפעולה שסומן ת/1 נרשם ע"י רס"ר חנן רוזיליו כדלהלן:

"במהלך משמרת בהיותי ברכב משטרה הבחנתי ברכב שמספרו 31-234-86, בצבע לבן שיצא מהחניה באיזור אורן ונסע לכיוון רחוב יוספטל גיורא 4 עצרתי אותו והרחתי ריח חריף מהנהג של אלכוהול, ביקשתי ממנו להזדהות ואכן הביא לי תז שאלתי אותו אם שיה אמר כי רק בירה אחת קראתי לניידת תנועה שוטר הלפרין שערך לו בדיקת נשיפון והבדיקה נכשלה הודעתי לו כי הוא מעוכב איתי למשרד תנועה ואכן הגענו לתנועה ביחד עם השוטר הלפרין הודעתי לו לא לעשן לא לאכול ולא לשותות ולהכיא לאחר הבדיקה במכשיר הינשוף נמצא 705 מילגרם שם החשוד קבועה נאיף תז 036458271 נלקח להמשך טיפול תנועה".

בדוח נסיבות המקרה, שסומן ת/3, נכתב ע"י רס"מ אבנר הלפרין כדלהלן:

"במהלך משמרת לילה נקראתי בקשר ע"י השוטר רונן שביקש ממני להגיע לגיורא יוספטל כי יש לו נהג שיש לו ריח של אלכוהול. הגעתי למקום ערכתי לנהג בדיקת נשיפון שהוא נכשל. והנהג והשוטר חנן עלו לניידת שלי ונסעתי איתו למשרד תנועה לבדוק אותו בינשוף (מכשיר אלכוהול) מרגע שהיה ברשותי הנהג לא אכל לא שיה לא הקיא ולא עישן ולא הכניס דבר מה לפיו, עשיתי לנהג תחקור ראשוני, לחצתי על

כפתור הינשוף לחימום לאחר מכן ערכתי לו מאפיינים שהיו תקינים חוץ מריח חזק של אלכוהול, לאחר מכן עשיתי לו בדיקה בינשוף שהתברר שבליטר 1 של אויר נשוף היה לו 705 מיקרוגרם, הסברתי לנהג שהוא מקבל דוח זה בהתאם, והעברתי לו דורמר מוכן ע"פ הנחיית ראש משרד תנועה. הרכב נגרר והנהג זומן לשימוע לשעה 9:30 בבאזל, את עצירת התנועה הנהיגה שלו אני לא ראיתי".

בדו"ח מאפיינים שהוגש כת/4 נכתב כי הנאשם צלח את בדיקות המאפיינים. עמידתו הייתה יציבה, הליכתו הייתה יציבה, הצליח להביא את האצבע לאף, בהתרשמות כללית של השוטר הוא לא נראה שיכור, הופעתו מסודרת, והתנהגותו לעניין, זאת מלבד ריח אלכוהול חזק שנדף מפיו.

בפלט בדיקת הינשוף, שהוגש כת/6, תוצאת הבדיקה עומדת על 705 מק"ג בליטר אויר נשוף.

ב"כ הנאשם העלה בסיכומיו מספר טענות:

טענתו הראשונה היא כי את בדיקת הכיול של מכשיר הינשוף, יש לבצע באותו מקום בו נערכת בדיקת הנשיפה. לטענת הסניגור, משלא הוכח כי בדיקת הכיול נערכה באותו מקום בו בוצעה בדיקת הנשיפה, יש לפסול את הבדיקה שנערכה לנאשם ואת תוצאותיה.

טענה זו אינה נכונה ככל שהיא נבחנת מול החוק והפסיקה הרלוונטית. אין כל דרישה בחוק כי בדיקת כיול המכשיר תיערך במקום בו מתבצעת בדיקת הנשיפה לחשוד. בפועל, בדיקות הכיול מתבצעות בתחנת המשטרה, ובדיקת הנשיפה מתבצעת במקום עיכובו של החשוד, לרוב בצד הדרך, פרקטיקה זו תואמת את הקבוע בחוק ואינה סותרת אותו, שכן אין כל דרישה כי בדיקת הכיול ובדיקת הנשיפה תיערכנה באותו מקום.

כמו כן אני דוחה את טענת ב"כ הנאשם לפגם בבדיקת הינשוף, בשל כך שהמכשיר לא נשטף בין בדיקה לבדיקה. לא מצאתי כל חובה מכח החוק לשטוף את המכשיר בין הבדיקות וגם נוהל ההפעלה של המכשיר אינו מחייב זאת.

טענה נוספת אותה העלה ב"כ הנאשם בסיכומיו, היא כי משצלח הנאשם את בדיקות המאפיינים, כאשר בבדיקה זו נמצא כי עמידתו והליכתו היו יציבות, הצליח להביא אצבע לאף, הופעתו מסודרת, והתנהגותו תקינה, הרי שהוכח כי הנאשם לא היה שיכור עוד קודם לבדיקת הינשוף.

אני דוחה טענה זו. בדיקת המאפיינים הינה בדיקת התנהגות ותפקוד של חשוד בביצוע עבירה של נהיגה במצב שכרות. בדיקה המאפיינים יכולה להצביע על מצב של שכרות ככל שאדם כושל במבחני הליכה או יציבה או התנהגות.

אולם, שעה שכישלון בבדיקות מאפיינים יצביע בהכרח על השפעה של אלכוהול או סם, הצלחה בבדיקות אלה אינה מעידה בהכרח כי גופו של מבצע הבדיקות נקי מאלכוהול או סם אסור.

יכול ונבדק לא יראה סימן חיצוני להשפעת אלכוהול שעה שבגופו רף אסור של אלכוהול המקיים כלפיו הגדרת "שיכור" ככל שרף האלכוהול הנמדד עולה על הכמות המכסימאלית המותרת בחוק.

ב"כ הנאשם לא הציג כל חוות דעת לפיה לא יתכן מצב של 705 מיקרוגרם אלכוהול כאשר דוח המאפיינים תקין לחלוטין.

אמנם, המדובר במצב חריג, שכן בד"כ רף גבוה של אלכוהול בא לידי ביטוי גם בדוח המאפיינים, אך לא הוכח ע"י ההגנה בכל דרך כי דוח מאפיינים תקין הינו בלתי אפשרי כאשר רף האלכוהול הנמדד באויר נשוף גבוה.

אני קובע כי ככל שבפני בית המשפט בדיקה תקינה ומדויקת על ידי מכשיר לבדיקת אלכוהול, תגבר ראייה זו במשקלה על כל ראיה אחרת הנובעת מהתרשמות שוטר או מבדיקות אינדיבידואליות של חשוד.

אגב, טענת השכרות הספציפית בפרשה זו מתיישבת גם עם הריח החזק של האלכוהול, שעל פי עדויות השוטרים נדף מפי החשוד (הנאשם) בזמן עיכובו כאשר אותו חשוד לא הכחיש שתית אלכוהול על ידו טרם נהיגתו. טענת החשוד הייתה רק ביחס לכמות האלכוהול ולא ביחס לעצם שתית האלכוהול.

אין ממש גם בטיעוני הסניגור לענין הזמנים בהם עוכב הנאשם ומועדי הבדיקות שנערכו לו, כאשר גם אם עוכב הנאשם למשך שעה וחצי, ועבר פרק זמן של מעל חצי שעה בין בדיקה לבדיקה, אין בכך כדי להוות כשל או פגם בבדיקות, או באמינות גרסת עדי התביעה.

כשנשאל באשר לזמן מרגע העיכוב ועד סיום הטיפול בעניינו של החשוד ענה ע.ת/1 רס"ר חנן רוזיליו כדלהלן:

ש. התחלת את האירוע בשעה 00:01 וסיימת את תפקידך ב-01:26 נכון?

ת. זה לקרוא לשוטר תנועה, להוביל אותו לתחנה, להיות עם השוטר עד שהוא יושב איתו בשולחן ואז אני הולך למשרד אחר ומתחיל לרשום".

הסבר זה של עד התביעה הינו הסבר המתקבל על הדעת, ועל כן אני קובע כי אין ממש בדברי ב"כ הנאשם כי נפל פגם כלשהוא בעבודת המשטרה, בשל הזמנים המתועדים במסמכים שהוגשו בתיק זה.

בדיקת פלטי הינשוף המקוריים (ת/6) מצביעה על בדיקה כפולה תקינה שבוצעה לנאשם.

תוצאות ה"בלנק" תקינות.

בדיקות הכיול של המכשיר המודד תקינות (ת/7) אל מול תעודת הבלון (ת/11)

השוטר הבודק הוסמך כדין ובהתאם לראיות שהציגה המדינה הפעיל את מכשיר הינשוף בצורה נכונה ותקינה.

לא מצאתי בחקירתו הנגדית של ע.ת 2 כל אינדיקציה לאי אמירת אמת וגם לא מצאתי בחקירתו כל אינדיקציה לתפעול לא נכון של מכשיר הינשוף.

המדובר בהפעלה תקינה של מכשיר אשר עבר את כל הבדיקות הנדרשות ולכן אני קובע כי תוצאות הבדיקה של הנאשם כפי שהן בת/6, משקפות את רף האלכוהול שהיה בגופו של הנאשם עת נהג ברכב ועוכב ע"י ע.ת 1.

הנאשם מצדו בחר שלא להעיד ולכן גרסתו לא נבחנה בחקירה נגדית.

החלטת הנאשם חיזקה אף היא את ראיות התביעה.

המדינה הוכיחה את עובדות כתב האישום ברמת הוכחה של מעבר לכל ספק סביר.

מכל האמור לעיל, אני מרשיע את הנאשם בביצוע העבירה המיוחסת לו בכתב האישום על כל הוראות החיקוק המפורטות בכתב האישום.

ניתנה היום, ז' תמוז תשע"ה, 24 יוני 2015, במעמד הצדדים